

บทบาทของพรรคประชาธิปัตย์ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมือง
ของนักการเมืองสตรีในรัฐสภา

The role of the Democrat Party to promote political participation
of female politicians in Parliament

ปรณวัฒน์ ชูวิเชียร

Pannawat choovichian

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Ramkhamhaeng University

Pannawat915@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาบทบาทของพรรคประชาธิปัตย์ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักการเมืองสตรีในรัฐสภา 2) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของพรรคประชาธิปัตย์ในการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของสตรีในรัฐสภา ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยทำการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสาร และจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก รวมถึงไปถึงการสังเกตการณ์จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ สามารถแบ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มผู้บริหารพรรคประชาธิปัตย์และ (2) กลุ่มสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสตรีของทางพรรคประชาธิปัตย์

ผลการวิจัยพบว่า 1) บทบาทของพรรคประชาธิปัตย์ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักการเมืองสตรีในรัฐสภา คือ (1) การคัดเลือกสตรีเข้ามาเป็นตัวแทน (2) สนับสนุนการทำงานของนักการเมืองสตรีในสภา สรุปได้ว่า พรรคประชาธิปัตย์ได้มีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักการเมืองสตรี ในรูปแบบที่เป็นทางการ 2) ปัญหาและอุปสรรคของพรรคประชาธิปัตย์ในการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของสตรีในรัฐสภา มีทั้งหมด 5 ปัญหา ได้แก่ (1) วัฒนธรรมทางการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ (2) กฎระเบียบของพรรคประชาธิปัตย์ในการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของสตรีในรัฐสภา (3) ปัญหาของกลุ่มสตรีของทางพรรคประชาธิปัตย์ในการทำกิจกรรมทางการเมือง (4) นโยบายของทางพรรคประชาธิปัตย์สนับสนุนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรี (5) ปัญหามุมมองของผู้บริหารพรรคประชาธิปัตย์ในเรื่องข้อจำกัดของสตรี สรุปได้ว่า ปัญหาและอุปสรรคมาจากวัฒนธรรมทางการเมืองภายในพรรคยังมีระบบอุปถัมภ์ซึ่งเกิดขึ้นและดำรงอยู่มานานจนซึมซับเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ การขาดการต่อเนื่องไม่เป็นรูปธรรม การขาดปัจจัยทางด้านทุนทรัพย์ การไม่มีเวลาร่วมทำกิจกรรมทางการเมืองของนักการเมืองสตรี

คำสำคัญ: พรรคประชาธิปัตย์, การมีส่วนร่วมทางการเมือง, นักการเมืองสตรี

Abstract

This research aimed 1) to study the role of the Democrat Party in promoting political participation of women politicians in the parliament 2) to study the problems and obstacles of the Democrat Party in supporting women's participation in parliament. In this study, the researcher conducted qualitative research. By collecting document, information and in-depth interviews including observations from important contributors could be divided the group of important information providers into 2 groups as follows (1) Democrat Party Management Group and (2) Women's Democratic House of Representatives.

The results of the research were found that 1) The role of the Democrat Party in promoting political participation of women politicians in the parliament has three steps, namely. (1) Selection of women to become representatives in the election of members of the Democrat Party. (2) Supporting the election of the House of Representatives of the Democrat Party. 2) The problems and obstacles of the Democrat Party in supporting the participation of women in the parliament, there were 5 main problems, as follows (1) Democrat culture of the Democrat Party (2) Rules of the Democrat Party to support

women's participation in parliament Of the Democrat Party's women's group in political activities. (3) The problem of women's group of the Democrat Party to do political activities. (4) The policies of the Democrat Party support official participation when (5) Problems of the Democrat Party's views on the limitations of women, concluding that the problems and obstacles of the Democratic Party in supporting women's participation in parliament Starting from the political culture within the party, there was a patronage system that has occurred and existed for a long time until absorbed into the political culture of the Democrat Party, as for the problems in the operation of the Democrat Party women group, there was a lack of continuity. The lack of capital factors and times have participated in political activities of women politicians.

Keywords: The Democrat Party, Political Participation, Women Politicians

Received: 2019-06-04

Revised: 2019-11-08

Accepted: 2019-12-20

บทนำ

บทบาททางเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศมักจะถูกกำหนดและมีการควบคุมโดยบรรทัดฐานและค่านิยมของแต่ละสังคมทั้งนี้เพราะเมื่อสังคมกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบให้แก่แต่ละเพศแล้วก็จะเป็นที่รู้กันว่าความสัมพันธ์ระหว่างกันของสตรีและชายควรเป็นไปตามรูปแบบใด เช่น “ชายนำ หญิงตาม” หรือ “ชายเหนือ หญิงด้อย” เป็นต้น แล้วแต่ความคาดหวังของสังคมที่มีต่อการกำหนดบทบาทนั้น ๆ แต่เท่าที่ปรากฏในเกือบทุกสังคมทั่วโลกพบว่าสตรีได้ถูกกำหนดให้มีสถานะด้อยกว่าเสมอทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างเพศเป็นไปได้อย่างจะมีความเสมอภาคกัน (ภัสสร ธิมานนท์, 2544, หน้า 1)

ภายใต้กรอบประชาธิปไตยหลังมีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 มีการให้สิทธิเสรีภาพแก่สตรีให้เท่าเทียมกับบุรุษ ในปี พ.ศ. 2492 ได้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ที่เป็นสตรีคนแรกของไทยคือ คุณอรพิน ไชยกาล จากจังหวัดอุบลราชธานี สังกัดพรรคประชาชน ต่อมาในปี พ.ศ. 2519 ท่านผู้หญิงเลอศักดิ์ สมบัติศิริ ได้รับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม หญิงคนแรกในประเทศไทย ตั้งแต่นั้น บทบาทในการมีส่วนร่วมของสตรีก็มีมากขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงปัจจุบัน จำนวนสตรีที่ได้รับการเลือกตั้งมากขึ้นก็จริง

แต่ก็ยังน้อยกว่าบุรุษอยู่ดี ในปี พ.ศ.2548 สตรีได้รับการเลือกตั้งรวม 53 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 และการเลือกตั้ง เมื่อปี พ.ศ. 2554 มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสตรี ได้รับการเลือกตั้งจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 11.34 จะเห็นได้ว่าสัดส่วนของการมีส่วนร่วมของสตรีในการเมืองระดับชาติ มีเพิ่มมากขึ้นแต่ก็ยังไม่ถึงกับเป้าหมายที่นานาชาตรวมทั้งกรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้กำหนดที่จะผลักดันให้สตรีมีโอกาสนในการเข้าร่วมทางการเมือง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 (สำนักงานกิจกรรมสตรีและสถาบันครอบครัวกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2556)

จากความเป็นมาดังกล่าว ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาพัฒนาการของพรรคการเมืองไทยในการเสริมสร้างและสนับสนุนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรี บทบาทของพรรคการเมืองไทยในการคัดเลือกและให้ความสำคัญกับนักการเมืองสตรีเข้าสู่การเป็นสมาชิกพรรค รวมถึงปัญหาอุปสรรคในกระบวนการทำงานของนักการเมืองสตรีของพรรคการเมืองในประเทศไทย ซึ่งผู้วิจัยเลือกที่จะศึกษากรณีของพรรคประชาธิปัตย์ เนื่องจากพรรคประชาธิปัตย์เป็นพรรคการเมืองที่มีประวัติอย่างยาวนาน มีสมาชิกพรรคเป็นจำนวนมาก โดยศึกษาในช่วงเวลา ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2550-

2557 ซึ่งเป็นช่วงยุคของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์และไปยุติที่ พ.ศ. 2557 ซึ่งเป็นปีที่เกิดการรัฐประหารในประเทศไทย โดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ พ.ศ. 2557 โดยนำมาบูรณาการเป็นแนวคิด ความรู้เกี่ยวกับบทบาทของพรรคการเมืองในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักการเมืองสตรีในรัฐสภาสตรีในรัฐสภาต่อไป

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรี

กฤตยา อาชวนิจกุล (2551, หน้า 27-28) ได้อธิบายว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้หญิงสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ทาง ได้แก่ 1) เป็นการมีส่วนร่วมแบบเป็นทางการ และ 2) เป็นการมีส่วนร่วมแบบไม่เป็นทางการ โดยในส่วนของมีส่วนร่วมแบบเป็นทางการสามารถแบ่งการมีส่วนร่วมของผู้หญิงได้ออกเป็นอีก 3 กลุ่มย่อย ได้แก่

1) กลุ่มอิสระ เป็นกลุ่มที่มีความสนใจทางการเมืองและประสงค์ที่จะทำงานการเมืองด้วยความจริงใจ มุ่งผลประโยชน์ของส่วนรวม

2) กลุ่มที่มีสายสัมพันธ์ที่แข็งแกร่ง เป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์อันดีกับนักการเมือง หรือฐานคะแนน และการได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มคนเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่สามารถเปิดพื้นที่ทางการเมืองของผู้หญิงได้

3) กลุ่มที่ทำหน้าที่เป็นเพียง “ตัวแทน” ในทางการเมือง ในปัจจุบันจะพบว่ามีกลุ่มผู้หญิงที่ทำหน้าที่เป็น “ตัวแทน” หรือ Nominee แทนบุคคลอื่น ซึ่งอาจจะเป็นสามี พ่อ พี่ น้อง เนื่องจากบุคคลเหล่านี้ไม่สามารถทำหน้าที่ในทางการเมืองได้ จึงต้องมีตัวแทนเพื่อทำหน้าที่ หรือเพื่อรักษาพื้นที่ทางการเมืองแทนตน

แนวคิดสตรีนิยมเป็นการเคลื่อนไหวที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนานสามารถแบ่งจุดยืนของสตรีนิยมในประวัติศาสตร์ได้ดังนี้คือ

1. จิตสำนึกที่ต่อต้านการใส่ร้ายป้ายสีและการข่มเหงรังแกผู้หญิงที่ผู้ชายกระทำ เป็นการต่อต้านเชิงวิพากษ์วิธีต่อการเกลียดชังผู้หญิง

2. ความเชื่อว่าเพศเป็นเรื่องวัฒนธรรมที่สร้างขึ้น มิใช่เพียงสรีระ เป็นความเชื่อว่าผู้หญิงเป็นกลุ่มทางสังคมที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้สอดคล้องกับความคิดทั่วไปของผู้ชายว่าผู้หญิงเป็นเพศที่บกพร่อง

3. ทรรศนะที่อยู่เหนือระบบคุณค่าที่ยอมรับกันในสังคมนั้น ด้วยการเปิดโปงต่อต้านอคติ และภาวะคับแคบ ความปรารถนาในการวางแนวความคิดของมนุษย์ชาติอย่างแท้จริงวิระดา สมสวัสดิ์ (2549, หน้า 3) อ้างใน Joan Kelly (1982)

จากข้อมูลที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความหมายของแนวคิดสตรีนิยม คือ กลุ่มแนวคิดที่สนับสนุนการเรียกร้องต่อสู้เพื่อสิทธิของสตรี หรือส่งเสริมให้ผู้หญิงมีโอกาสมีสิทธิเสมอภาคเท่าเทียมกับชาย ซึ่งมีจุดเริ่มต้นมาจากกลุ่มเรียกร้องสิทธิเสมอภาคที่เกิดขึ้นในประเทศตะวันตกที่มีการปฏิวัติอุตสาหกรรมอันได้แก่ ประเทศฝรั่งเศส อังกฤษ และอเมริกา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทของพรรคประชาธิปัตย์ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักการเมืองสตรีในสภา

2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในกระบวนการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักการเมืองสตรีในรัฐสภาของพรรคประชาธิปัตย์

วิธีดำเนินการวิจัย

1) หัวข้อการวิจัย

การวิจัยเรื่อง บทบาทของพรรคประชาธิปัตย์ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักการเมืองสตรีในรัฐสภา

2) พื้นที่การศึกษา

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกพื้นที่ในการศึกษาของการวิจัยครั้งนี้คือ พรรคประชาธิปไตย (Democrat Party) โดยมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารพรรคประชาธิปัตย์ นักการเมืองหญิงสังกัดพรรคประชาธิปัตย์และสมาชิกพรรคสตรีของพรรคประชาธิปัตย์

3) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญผู้วิจัยกำหนดไว้สำคัญออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มผู้บริหารพรรคประชาธิปัตย์และ 2) กลุ่มสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสตรีของทางพรรคประชาธิปัตย์

4) การเก็บรวบรวมข้อมูล

(1) ข้อมูลปฐมภูมิ เป็นข้อมูลที่ผู้วิจัยรวบรวมจากผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยการสัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ใช้รูปแบบคำถามแบบปลายเปิดมีการเก็บข้อมูลแบบนัดหมายผู้ให้ข้อมูลสำคัญไว้ล่วงหน้า มีการวางแผนการเก็บข้อมูลและลงมือเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ทำให้ผู้วิจัยสามารถควบคุมการเก็บข้อมูลในสิ่งที่ต้องการในประเด็นการวิจัยเพื่อความครบถ้วนของข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย

(2) ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า การรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หนังสือ บทความวิชาการ และข้อมูลจากสารสนเทศ เพื่อเป็นส่วนประกอบในเนื้อหา ซึ่งนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

5) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

(1) ผู้วิจัยเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุด เพราะการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการสัมผัสกับผู้ให้ข้อมูลหลักโดยตรง ดังนั้นผู้วิจัยต้องเตรียมตัวก่อนลงพื้นที่จริง มีการแนะนำตนเองกับผู้ให้ข้อมูลหลัก สร้างบรรยากาศในการสัมภาษณ์แบบเป็นกันเอง จากนั้นบอกวัตถุประสงค์และขออนุญาตบันทึกข้อมูลเสียงจากการสัมภาษณ์

(2) แนวคำถามในการสัมภาษณ์เป็นแนวคำถามแบบปลายเปิดไม่มีโครงสร้าง ลักษณะเป็นแนวคำถามที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากที่สุด

(3) เครื่องบันทึกเสียง ใช้บันทึกข้อมูลระหว่างการสัมภาษณ์เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลได้มากที่สุดไม่ตกหล่นเนื่องจากผู้วิจัยไม่สามารถจดบันทึกได้ทั้งหมด

(4) กล้องถ่ายภาพดิจิทัล ใช้บันทึกเหตุการณ์หรือกิจกรรมต่างๆ ที่ผู้วิจัยเห็นว่าสำคัญและมีประโยชน์ต่อการวิจัย

(5) เครื่องมือที่ช่วยในการจดบันทึก คือ สมุดปากกา สำหรับจดบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ซึ่งช่วยในการบันทึกคำพูดที่สำคัญ สภาพแวดล้อม และพฤติกรรมของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

6) การตรวจสอบความน่าเชื่อถือ

การตรวจสอบข้อมูลการวิจัย ใช้วิธีตรวจสอบแบบสามเส้า เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือในการวิจัย โดยวิธีการแบบสามเส้าสะท้อนให้เห็นว่าข้อมูลและผลการวิเคราะห์จากข้อมูลที่เก็บรวบรวมที่เก็บรวบรวมไว้มีความน่าเชื่อถือ ถูกต้องตรงกับความจริง โดยการตรวจสอบความถูกต้องเปรียบเทียบจากแหล่งข้อมูลหลายๆ แหล่ง ทำให้ผู้วิจัยมั่นใจว่าข้อมูลมีความน่าเชื่อถือสูง โดยมีวิธีการดังนี้ (ขจรศักดิ์ บัวระพันธ์, 2554)

(1) การตรวจสอบข้อมูลสามเส้าด้านข้อมูล เป็นการตรวจสอบข้อมูลที่ได้มาจากหลากหลายแหล่งว่าเหมือนกันหรือไม่ ถ้าพบว่าได้ข้อมูลมาเหมือนกันแสดงว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มา มีความถูกต้อง

(2) การตรวจสอบข้อมูลสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล เป็นการใช่วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลต่างกันเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน เช่น การสัมภาษณ์ การสังเกต หรือข้อมูลจากเอกสาร จากนั้นนำข้อมูลที่เก็บมาวิเคราะห์มีข้อสรุปเหมือนกันหรือไม่

7) การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับกระบวนการในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เจาะลึก (in-depth interview) นั้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เจาะลึก (in-depth interview) มาใช้ใน

กระบวนการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล โดยดำเนินการร่วมกับวิเคราะห์จำแนกประเภทและเชิงการตีความโดยผู้วิจัยสรุปวิเคราะห์

ผลการวิจัย

1. บทบาทของพรรคประชาธิปัตย์ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักการเมืองสตรีในรัฐสภา มีทั้งหมด 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1.1 การคัดเลือกสตรีเข้ามาเป็นตัวแทนในการลงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชาธิปัตย์ 1.2 การสนับสนุนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสตรีของทางพรรคประชาธิปัตย์ 1.3 การสนับสนุนการทำงานของนักการเมืองสตรีในสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชาธิปัตย์ สรุปได้ว่า พรรคประชาธิปัตย์ได้มีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักการเมืองสตรี ในรูปแบบที่เป็นทางการ แบบมาตรฐานทั่วไปในรัฐสภา

2. ปัญหาและอุปสรรคของพรรคประชาธิปัตย์ในการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของสตรีในรัฐสภา มีทั้งหมด 5 ปัญหา ได้แก่ 2.1 วัฒนธรรมทางการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ 2.2 กฎระเบียบของพรรคประชาธิปัตย์ในการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของสตรีในรัฐสภา 2.3 ปัญหาของกลุ่มสตรีของทางพรรคประชาธิปัตย์ในการทำกิจกรรมทางการเมือง 2.4 นโยบายของทางพรรคประชาธิปัตย์สนับสนุนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรี 2.5 ปัญหามุมมองของผู้บริหารพรรคประชาธิปัตย์ในเรื่องข้อจำกัดของสตรี สรุปได้ว่า ปัญหาและอุปสรรคของพรรคประชาธิปัตย์ในการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของสตรีในรัฐสภา เริ่มมาจากวัฒนธรรมทางการเมืองภายในพรรคยังมีระบบอุปถัมภ์ซึ่งเกิดขึ้นและดำรงอยู่มานานจนซึมซับเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ อาทิเช่น การขอความช่วยเหลือหรือส่วนตัวของนักการเมืองสตรี จากผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอาวุโสภายในพรรค ไม่ว่าจะเป็นเรื่องแนวทางในการทำงาน การสนับสนุนปัจจัยทางด้านกำลังทรัพย์ การคัดเลือกผู้ดำรง

ตำแหน่งต่างๆ ภายในพรรค รวมทั้งปัญหาในเรื่องกฎระเบียบข้อบังคับของพรรคประชาธิปัตย์ ที่มีการสนับสนุนสตรีจำนวนน้อย รวมไปถึงการที่ไม่สามารถนำกฎข้อบังคับของทางพรรคมาใช้ในทางปฏิบัติได้จริง ในส่วนปัญหาในการดำเนินงานของกลุ่มสตรีพรรคประชาธิปัตย์ ประกอบไปด้วย การขาดการต่อเนื่องไม่เป็นรูปธรรม การขาดปัจจัยทางด้านทุนทรัพย์ รวมถึง การไม่มีเวลามาร่วมทำกิจกรรมทางการเมืองของนักการเมืองสตรี ในส่วนนโยบายของทางพรรคประชาธิปัตย์ในการสนับสนุนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรีโดยตรง นั้นยังขาดความชัดเจน และปัญหามุมมองระหว่างผู้บริหารพรรคประชาธิปัตย์กับนักการเมืองสตรีในเรื่องข้อจำกัดของสตรี เช่นในเรื่องความเท่าเทียมกันกับผู้ชาย การถูกโจมตีใส่ร้ายเรื่องชู้สาว ความมั่นคงในชีวิตงานทางการเมือง เนื่องจากผู้หญิงจะคำนึงถึงความสุขของครอบครัวเป็นหลัก โดยทางผู้บริหารพรรคจะคำนึงและให้ความสำคัญในเรื่องข้อจำกัดของสตรีซึ่งมีความคิดเห็นตรงข้ามกับนักการเมืองสตรี

อภิปรายผล

1. บทบาทของพรรคประชาธิปัตย์ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักการเมืองสตรีในรัฐสภา ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ 1.1 การคัดเลือกสตรีเข้ามาเป็นตัวแทนในการลงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชาธิปัตย์ อันดับแรกเรื่องกฎระเบียบของพรรคประชาธิปัตย์ ในประเด็นการคัดเลือกผู้สมัครทางพรรคประชาธิปัตย์ ไม่มีการปิดกั้นโอกาสและกีดกันผู้สมัครที่เป็นสตรี แต่ในทางกลับกันก็ ไม่ได้มีกฎระเบียบของทางพรรคที่สนับสนุนสตรี ในการคัดเลือกผู้สมัคร โดยทางพรรคประชาธิปัตย์ได้ให้ความสำคัญ ในความเท่าเทียมกันของทุก ๆ เพศ โดยจะยึดหลักประชาธิปัตย์ หลักความเท่าเทียมกัน และหลักความรู้ความสามารถเป็นหลักสำคัญในการคัดเลือกผู้สมัคร 1.2 การสนับสนุนสตรีในการ

เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ประชาธิปัตย์เป็นกาเปรียบเทียบกับแนวคิดระหว่าง กลุ่มผู้บริหารพรรค กับ กลุ่มนักการเมืองสตรี ใน ด้านการสนับสนุนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรสรุปได้ว่า ในการสนับสนุนสตรีในการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ประชาธิปัตย์ ทางผู้บริหารพรรค พรรค ประชาธิปัตย์ได้มีแนวความคิดที่ว่า ทางพรรค ประชาธิปัตย์ไม่มีการเลือกปฏิบัติทุกคนในพรรคไม่ว่าหญิงหรือชายจะได้รับในการสนับสนุนการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทางพรรค ประชาธิปัตย์ปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานเท่ากัน จากส่วนกลางของทางพรรค ทุกคนไม่ว่าจะเป็นใน เรื่องการสนับสนุนทางด้านปัจจัยการเงิน ป้ายสื่อ หาเสียง การลงพื้นที่หาเสียงประชาสัมพันธ์ การจัด เวทีปราศรัย ซึ่งทางพรรคประชาธิปัตย์ได้ให้การ สนับสนุนโดยไม่มีการแบ่งเพศหรือ มีให้กับบุคคลใด เป็นพิเศษ 1.3 การสนับสนุนการทำงานของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสตรีในรัฐสภาของพรรค ประชาธิปัตย์ในการสนับสนุนการทำงานของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสตรีในรัฐสภาของพรรค ประชาธิปัตย์ ในมุมมองทางด้านความเท่าเทียม ระหว่างชายหญิง และการสนับสนุนการทำงานของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสตรีในรัฐสภาในด้าน การขึ้นอภิปรายในรัฐสภา รวมถึง การสนับสนุน การทำงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสตรีใน รัฐสภาคัดเลือกคณะกรรมการบริหารของพรรค ประชาธิปัตย์ สรุปได้ว่า การสนับสนุนการทำงาน ในสภาผู้แทนราษฎรของสตรีพรรคประชาธิปัตย์ ไม่มีการสนับสนุนสตรีเป็นพิเศษแต่อย่างใด ในการ ทำงานที่รัฐสภาทุก ๆ คนมีความเสมอภาคเท่า เทียมกัน

2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของ พรรคประชาธิปัตย์ในการสนับสนุนการมีส่วนร่วม ของสตรีในรัฐสภาในบทบาทของการสนับสนุนสตรี ของทางพรรคประชาธิปัตย์ ได้มีลักษณะปัญหาที่ ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรีใน รัฐสภา ปัญหาในเรื่องโครงสร้างพรรคประชาธิปัตย์

ในการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของสตรีในรัฐสภา สามารถแบ่งออกเป็น 5 ข้อได้แก่ 2.1 ปัญหาใน วัฒนธรรมการเมืองของทางพรรคประชาธิปัตย์ 2.2 ปัญหาในเรื่องกฎระเบียบของพรรค ประชาธิปัตย์ในการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของ สตรีในรัฐสภา 2.3 ปัญหาของกลุ่มสตรีของทาง พรรคประชาธิปัตย์ในการทำกิจกรรมทางการเมือง 2.4 ปัญหาในเรื่องนโยบายของพรรคประชาธิปัตย์ ในการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของสตรีในรัฐสภา 2.5 มุมมองของผู้บริหารพรรคประชาธิปัตย์ในเรื่อง ข้อจำกัดของสตรี

2.1 ปัญหาในวัฒนธรรมการเมืองของ ทางพรรค ประชาธิปัตย์ผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมทางการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ ภายในพรรคยังมีระบบชายเป็นใหญ่ ระบบอำนาจ นิยม และระบบอุปถัมภ์ซึ่งเกิดขึ้นและดำรงอยู่มา นานจนซึมซับเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของ พรรคประชาธิปัตย์ อาทิเช่น การขอความช่วยเหลือส่วนตัวของนักการเมืองสตรี จากผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองอาวุโสภายในพรรค ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องแนวทางในการทำงาน เรื่องการสนับสนุน ปัจจัยทางด้านกำลังทรัพย์ เป็นต้น รวมไปถึง ระบบอาวุโสภายในพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งในการ คัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ ภายในพรรค ก่อให้เกิดการแบ่งฝักแบ่งฝ่ายภายในพรรค รวมถึง การเกิดความไม่เท่าเทียมกันในการจัดสรรตำแหน่ง ต่างๆ การใช้เส้นสาย เพราะการคัดเลือกบุคคลใน ตำแหน่งต่างๆ ของพรรคจะต้องหมวดความ เห็นชอบจากสมาชิกพรรค ซึ่งผู้มีอิทธิพลหรือ ผู้ใหญ่ในพรรคสามารถสนับสนุนคุ้มครองคนเสียง โหวตของสมาชิกพรรคได้ เป็นต้น นอกจากนี้จะใช้ หลักความเหมาะสมทางความสามารถในตัวบุคคล ทางพรรคประชาธิปัตย์ยังเน้น หลักคำนึงถึง หลักการความอาวุโสเข้าไปเป็นเกณฑ์ตัดสิน เพิ่มเติมในการคัดเลือกอีกประเด็น ในการกำหนด หรือการคัดเลือกการดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่ง อาจเป็นการปิดโอกาสสำหรับนักการเมืองหน้าใหม่ ที่มีความสามารถเป็นต้น

2.2 ปัญหาในเรื่องกฎระเบียบของพรรคประชาธิปัตย์ในการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของสตรีในรัฐสภาปัญหาในเรื่องกฎระเบียบของพรรคประชาธิปัตย์ในการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของสตรีในรัฐสภา จากการที่ได้นำเอกสารข้อบังคับของทางพรรคประชาธิปัตย์ มาประกอบการกับการสัมภาษณ์ทางผู้บริหารพรรค และนักการเมืองสตรีพรรคประชาธิปัตย์ แสดงให้เห็นถึงปัญหาในข้อบังคับของทางพรรคประชาธิปัตย์ ในประเด็นการระบุจำนวนสตรีในการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในตำแหน่งต่างๆ ของทางพรรคประชาธิปัตย์ ปรากฏจำนวนสัดส่วนของสตรีมีอยู่จำนวนน้อย รวมไปถึง การบังคับใช้กฎข้อบังคับของทางพรรคประชาธิปัตย์ในการสนับสนุนสตรีให้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง แต่ในบางกรณีไม่สามารถนำกฎข้อบังคับของทางพรรคมาใช้ในทางปฏิบัติได้จริงยกตัวอย่างเช่น การคัดเลือกกรรมการสาขาพรรคที่มีข้ออ้างว่าสตรีในสาขาพรรคมีจำนวนไม่เพียงพอเลยต้องเอาผู้ชายมาแทน เป็นต้น

2.3 ปัญหาของกลุ่มสตรีของทางพรรคประชาธิปัตย์ในการทำกิจกรรมทางการเมืองปัญหาในเรื่องการสนับสนุนกลุ่มสตรีของทางพรรคประชาธิปัตย์ในการทำกิจกรรมทางการเมือง ปัจจัยด้านการขาดความต่อเนื่องไม่เป็นรูปธรรมของกลุ่มสตรีพรรคประชาธิปัตย์ ผลมาจากการที่ทางพรรคประชาธิปัตย์ไม่ได้มีการกำหนดหรือจัดโครงสร้างของกลุ่มสตรีพรรคประชาธิปัตย์ ให้มีความชัดเจนเป็นรูปธรรม ให้มีรูปแบบการดำเนินการกิจกรรมของกลุ่มสตรีเป็นแบบทางการ และปัญหาปัจจัยทางด้านเวลา นักการเมืองสตรี

ของพรรคประชาธิปัตย์ จะต้องลงพื้นที่ในเขตเลือกตั้งของตนเองจึงไม่ค่อยมีเวลาที่จะมามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของพรรค รวมถึง ปัญหาปัจจัยทางด้านทุนทรัพย์ ทางพรรคประชาธิปัตย์ได้ให้การสนับสนุนปัจจัยทางด้านทุนทรัพย์จำกัดจึงทำให้ การสนับสนุนในการทำกิจกรรมนักการเมืองสตรีของพรรคประชาธิปัตย์ทางนักการเมืองสตรีจะต้องรับผิดชอบทางด้านทุนทรัพย์ของตนเอง

2.4 ปัญหาในเรื่องนโยบายของพรรคประชาธิปัตย์ในการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของสตรีในรัฐสภาปัญหาในเรื่องนโยบายของพรรคประชาธิปัตย์ในการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของสตรีในรัฐสภา ถึงแม้ว่านโยบายพรรคประชาธิปัตย์จะมีการสนับสนุนสตรี โดยมีการกำหนดนโยบายในรูปแบบที่เป็นทางการ เป็นลายลักษณ์อักษร

2.5 มุมมองของผู้บริหารพรรคประชาธิปัตย์ในเรื่องข้อจำกัดของสตรีปัญหา มุมมองระหว่างผู้บริหารพรรคประชาธิปัตย์กับนักการเมืองสตรีในเรื่องข้อจำกัดของสตรี ในเรื่องความเท่าเทียมกันกับผู้ชายว่าจะเท่าเทียมกัน การถูกโจมตีใส่ร้ายเรื่องชู้สาว ความมั่นคงในชีวิตงานทางการเมือง และ ผู้หญิงจะคำนึงถึงความสุขของครอบครัวเป็นหลัก โดยทางผู้บริหารพรรคจะคำนึงและให้ความสำคัญในเรื่องข้อจำกัดของสตรี ซึ่งขัดแย้งกับแนวคิดของทางนักการเมืองสตรีของทางพรรคประชาธิปัตย์ที่ว่า สตรีที่อาสาเข้ามาทำงานทางการเมืองจะต้องมีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน และจะต้องเป็นนักต่อสู้เพื่อที่จะเป็นตัวแทนปากเสียงให้กับประชาชน

เอกสารอ้างอิง

- กอบกุล อิงคทานนท์. (2537). *ผู้หญิงกับอำนาจที่จะเปลี่ยนแปลง*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์คบไฟ.
- คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ. (2541). *รายงานสถานภาพสตรีไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี.

- โคทม อาริยา และคณะ. (2540). *การมีส่วนร่วมในทางการเมืองของสตรี*. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี.
- ภัสสร ลิมานนท์. (2544). *บทบาทเพศ สถานภาพสตรีกับการพัฒนา*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง. (2549). *ข้อมูลสถิติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2548*. กรุงเทพฯ: รุ่งศิลป์ การพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง. (2551). *ข้อมูลสถิติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2550*. กรุงเทพฯ: รุ่งศิลป์ การพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง. (2555). *ข้อมูลสถิติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2554*. กรุงเทพฯ: รุ่งศิลป์ การพิมพ์.
- Coffe, H., & Schnellecke, K. (2013). *Female Representation in German Parliamentary Committees: 1972-2009*. Retrieved 12 March 2019, from <https://ecpr.eu/filestore/paperproposal/24876915-576b-42af-a5e8-55630fb57038.pdf>
- Human Rights Education and Monitoring Center (EMC). (2014). *Women & Political*.
- Caul, M. (1997). *Women's Representation in Parliament: The Role of Political parties*. University of California, Irvine, School of Social Sciences.